

וּתְרַבְּנָה עַל הַגְּבוּלִים וְהַלְכָּנָה אֲחֵרֵי הָאִישׁ וַיִּקְוֶה הַעֲבָד
את רבקה וַיֵּלֶךְ וַיִּצְחָק בֶּא מִבּוֹא בָּאָר לְזִי רֹאִי וְהָיָא
יֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַנֶּגֶב וַיֵּצֵא יִצְחָק לַעֲרֹז בַּעֲדָה לְפָנֶיךָ עֶרֶב
וַיֵּצֵא לַיְנוֹ וַיִּרְא וְהִנֵּה גְבוּלִים בָּאִים וְהִשָּׂא רַבְקָה אֶת
עֵינֶיהָ וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק וַתִּפֹּל מִעַל הַגְּבוּל וְהָאָמֹר אֵל
הַעֲבָד מִי הָאִישׁ הַזֶּה הַחֵךְ בַּעֲדָה לְקָרְאָתָנוּ וַיֹּאמֶר
הַעֲבָד הוּא אֲדָמִי וַתִּקְוֶה הַנְּעִיָּה וַתִּתְנַס וַיִּסְפֹּר הַעֲבָד
לְיִצְחָק אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּבְאֶהָ יִצְחָק
הָאֵהֱלָה עִירָה אָמֹי וַיִּקְוֶה אֶת רַבְקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִשְׁתּוֹ
וַיֵּאֱהָבָה וַיִּצְחָק יִצְחָק אֲחֵרֵי אָמֹי

וַיִּסֶּף אֲבֵרָהֶם וַיִּקְוֶה אִשָּׁה וְשִׁמּוֹנֶה קְטוֹרָה וַתִּבְדֹּל לוֹ אֶת
זְמוּרָן וְאֶת יִקְעִץ וְאֶת מֹדֵן וְאֶת מֹדִיץ וְאֶת יִשְׁבָּק וְאֶת
עֲרֹז וַיִּקְעִץ יָלַד אֶת שִׁבָּא וְאֶת דָּדָן וּבְנֵי דָדָן דְּהִיּוּ
אֲשִׁירָם וּבְשִׁירָם וּבְאִמִּים וּבְנֵי מֹדִיץ עֵיפָה וְעִפְרָן וְזִנְקָן
וְאֲבִידָע וְאֲלִדְעָה כָּל אֵלֶּה בְנֵי קְטוֹרָה וַיִּתֵּן אֲבֵרָהֶם
אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לְיִצְחָק וּלְבְנֵי הַפִּיכָלָשִׁים אֲשֶׁר לְאֲבֵרָהֶם
נָתַן אֲבֵרָהֶם מִתֵּנָת וַיִּשְׁלַחֵם מִעַל יִצְחָק בְּנֵי בַעֲדָה לוֹ
זִי קְדָמָה אֵל אֶרֶץ קָדֶם וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי זִזִּי אֲבֵרָהֶם
אֲשֶׁר זִזִּי מָאָת שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְזָמֹשׁ שָׁנִים וַיָּגוּעַ
וַיָּמָת אֲבֵרָהֶם בַּעֲרִיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשִׁבְעָ וַיֹּאסֶף אֶל עָמֹי
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמָעֵאל בְּנָיו אֵל מוֹעֵרֶת הַמִּכְפָּלָה
אֵל עֵדָה עֶפְרָן בֶּן בָּזָר הַחֲזָתִי אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִמְרָא
הָעֵדָה אֲשֶׁר קָנָה אֲבֵרָהֶם מֵאֵת בְּנֵי זֹת שִׁמּוֹנֶה קְבֹר
אֲבֵרָהֶם וְעֵדָה אִשְׁתּוֹ וַיְהִי אֲחֵרֵי מוֹת אֲבֵרָהֶם וַיִּבְרַךְ
אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק בְּנֵי וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עַם בָּאָר לְזִי

רֹאִי
וְאֵלֶּה הַלְּדֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן אֲבֵרָהֶם אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר
הַמִּצְרִית עֵפְרָתָה עִירָה לְאֲבֵרָהֶם וְאֵלֶּה שִׁמּוֹנֶה בְנֵי
יִשְׁמָעֵאל בַּעֲרִיבָתָם לְהוֹלִדָתָם בְּכָר יִשְׁמָעֵאל נְבִידָה
וְקָדָר וְאֲדָבָאֵל וּבֹבֶשֶׁם וּבֹשִׁמֹן וְדוּמָה וּמוֹשֵׁא וְזָדָד
וְהִימָא יִצְחָר נָפִישׁ וְקָדָמָה אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵמָה
שִׁמּוֹנֶה בַּעֲרִיבָתָם וּבַעֲרִיבָתָם שְׁנֵים עָשָׂר נְעִיָּאִם לְאֵמָתָם
וְאֵלֶּה שְׁנֵי זִזִּי יִשְׁמָעֵאל מָאָת שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה
וְשִׁבְעִים שָׁנִים וַיָּגוּעַ וַיָּמָת וַיֹּאסֶף אֵל עָמֹי וַיִּשְׁכְּנוּ מִזְוֵילָה
עֵד עִיר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִצְרַיִם בְּאֵמָה אֲשִׁירָה עַל
פְּנֵי כָל אֲחָיו נָפִל

וְאֵלֶּה הַלְּדֹת יִצְחָק בֶּן אֲבֵרָהֶם אֲבֵרָהֶם הוֹלִיד אֶת
יִצְחָק וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּקָּזָתוֹ אֲדָמָה
רַבָּה בֵּת בְּהוֹאֵל הָאָרֶץ מִפְּדָן אַרְבַּע אֲחֻזּוֹת כָּל בֶּן
הָאָרֶץ לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּעָתֵר יִצְחָק לִיהוָה לִנְכַח אִשְׁתּוֹ כִּי
עָקְרָה הוּא וַיֵּעָתֵר לוֹ יְהוָה וַתֵּהֵר רַבְקָה אִשְׁתּוֹ וַתִּרְבֶּנּוּ
הַבָּנִים בְּקָרְבָּה וְהָאָמֹר אֵב בֶּן כְּמוֹתָה אֲנִכִּי וַתִּלְדֵּךְ
לְדָרְשִׁי אֶת יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גֵיִם בְּבִטְנָךְ וְשְׁנֵי
לְאִמִּים מִמֶּנִּי יִפְרְדוּ וְלֹאֵם מִלְּאֵם יֵאֱמָן וְרֵב יַעֲבֹד
נְעִיר וַיִּמְכְּלוּ יְמֵיהֶם לְלִדָּה וְהִנֵּה הַיּוֹם בְּבִטְנָה וַיֵּצֵא
הָרֹאשִׁיץ אֲדָמוֹנִי בְּלוֹ בְּאֲדָרֶת שְׁעָר וַיִּקְרָאוּ שְׁמוֹ
עֲשֹׂי וְאַחֲרָיו בֶּן יֵצֵא אֲחָיו וַיִּדּוּ אֲחֻזָּת בַּעֲקָב עֲשֹׂי
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן שְׁעִים שָׁנָה בְּלִדָּתָה אֹתָם

Tol'dot Weekday 1: Gen. 25:19-22

וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק

Tol'dot Weekday 2: Gen. 25:23-26

וַיֹּאמֶר ה' לָהּ

ויגדלו הנערים והיו עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש
 תם יושב אהלים ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבה אהבת
 את יעקב ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עוף ויאמר
 עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדמ האדמ הזה כי עוף אנכי על
 כף קרא שבו אדוב ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך כִּי
 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה ויאמר
 יעקב השיבני לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב ויעקב
 נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו
 את הבכרה

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם
 ויך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גרר וירא אליו יהוה
 ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך וְרָא
 בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי כך ולזרעך אתה את כל
 הארצה האל והקמתי את השיבני אשר נשבעתי לאברהם אביך
 והרבתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצה
 האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמו אברהם
 בקלי וישמר מצבותי מצותי חקותי ותורתו **ו**ישב יצחק
 בגרר וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אדוני הוא כי ירא
 לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה
 הוא ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים
 בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו ויקרא
 אבימלך ביצחק ויאמר אך הנה אשתיך הוא ואיך אמרת אדוני
 הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה ויאמר אבימלך
 מה זאת עשית לנו כמלע שכם אחד העם את אשתיך והבאת
 עלינו אשם ויצו אבימלך את כל העב לאמר הנע באיש הזה
 ובאשתו מות ימות ויזרע יצחק בארץ ההוא ויבוא בשנה
 ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה ויגדל האיש וילך הלך וגדל
 עד כי גדל מאוד והיו לו מקנה צאן ומקנה בקר ועדר הרבה ויקנאו
 אותו פלשתים וכל הכנארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם
 אביו סתמו פלשתים וימלאו עפר ויאמר אבימלך אל יצחק
 לך מעמנו כי עצמות מומנו מואד ויך מושב יצחק ויזח בנחל
 גרר וישב שם וישב יצחק ויזח את באר המים אשר חפרו
 בימי אברהם אביו ויסתמו פלשתים אדוני מות אברהם
 ויקרא להן שמות בשמות אשר קרא להן אביו ויחפרו עבדי
 יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים ויריבו רעי גר עברעי
 יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשוק כי התעשקו עמו
 ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שפנה ויעתק
 מים ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות
 ויאמר כי עתה הרחוב יהוה לנו ופריט בארץ ויעל מושב
 באר שבע וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי
 אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרבתי את
 זרעך בעבור אברהם עבדי ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה
 ויש שם אהל ויכרו שם עבדי יצחק באר ואבימלך הלך אליו
 מגרר ואחזת מרעהו ופיכל ער צבאו ויאמר אלהם יצחק
 מדוע באתם אלי ואתם שנתתם אתי ותעלצו מואתכם
 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אכרה
 בינותינו בינינו ובינך ובכרתה ברית עמך אם תעשה עמנו
 רעה כאשר לא נעצור וכאשר עשינו עמך רק טוב